

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO FARNOST JENÍKOV
A ZABRUŠANY

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Slovo o. Nika

Milí přátelé, známí a neznámí. Vánoce, které jsou před námi, budou možná jiné než jindy. Třeba se tím více můžeme vžít do situace Svaté rodiny. Putovali do Betléma. Nevěděli, co je čeká, do čeho jdou. Pravděpodobně nepočítali s tím, že už pro ně nebude místo. Asi měli své plány, ale Bůh měl pro ně připravený jiný plán. Ne pohodlnou postel, ale stáj kdesi za městem. Jak se k této nové situaci postavili? Nenadávali, nefrlali, ale šli. Přijali od Boha vše, tak jak to přicházelo.

Takovému pokojnému postoji se od nich stále můžeme učit. Jak bychom asi reagovali my? Lidé jsou často se vším nespokojení a reptají. Josef s Marií nám ukazují, že to jde i jinak. I když si Svatá rodina prošla mnohými těžkostmi, vyznačuje z ní pokoj. Kéž takový pokoj vyznačuje i z našich rodin.

o. Nik

Křesťanské ctnosti – Křesťanské ctnosti – Křesťanské ctnosti

Něha

Nedávno jsem četl článek s názvem „Zachraňme něhu“ a rád bych se s vámi podělil o některé myšlenky, protože si myslím, že tato vlastnost k Vánocům patří.

Co je to vlastně něžnost? Něžnost je odvaha bez násilí, síla bez tvrdosti, láska bez hněvu. Je to především pokoj – opak války, krutosti, agresivity, násilí, necitlivosti. Je to respekt, ochrana, shovívavost. Je to odmítnutí způsobit utrpení jakémukoli stvoření.

Něžnost je: - pozdravit první - pochválit jídlo - odložit mobil a podat ruku - pamatovat na narozeniny druhých - oslovovat jménem - používat utěšující slova - podat deku tomu, kdo se třese zimou - být přítomný, ale nevtírat se

Něžnost: - naslouchá bez stresu o čas - radši nosí květiny živým než svíčku mrtvým - víc říká „my“ než „já“ - odmítá aroganci - odpovídá s úsměvem - nezdvihá hlas - dává přednost osobě před televizí.

Něžnost není změkčilost, naopak druhé chrání a ochraňuje. **Něžnost je** mazivem lidských vztahů, ochucovadlo života. Když vypadne něžnost, nastoupí krutost. Něžnost podněcuje něžnost, tak jako nenávisť může podněcovat nenávisť.

„Čiňte skutky něžnosti a to co je pěkné, dělejte jen tak.“ ☺

Něžný papež

Nevím, jestli víte, jak často se téma něhy objevuje na rtech papeže Františka. Už ve svém inauguračním projevu 19.3. 2013 - na svátek sv. Josefa - vyzdvihl něhu tohoto ochránce svaté rodiny. Zde jsou jeho slova:

„Péče a ochrana vyžaduje dobrotu, je třeba žít ji s něhou. V evangeliích se svatý Josef jeví jako silný, odvážný a pracovitý muž, ale z jeho duše vysvítá velká něha, která není ctností slabocha, ba naopak, pojí se k síle ducha a k všímavosti, k soucitu a k opravdové otevřenosti vůči druhému, ke schopnosti milovat. **Nesmíme se obávat dobroty, něhy!**

Povolání být ochráncem se netýká pouze křesťanů. Zahrnuje jednoduše lidskou dimenzi, týkající se každého člověka. Být ochráncem znamená chránit celé tvorstvo, krásu stvořeného světa. Znamená to mít v úctě každého Božího tvora i prostředí, v němž žijeme. Znamená to chránit lidi a projevovat láskyplnou péči o každého člověka, zvláště o děti, starší osoby, potřebné a ty, na které nejčastěji

zapomínáme. Znamená to pečovat jeden o druhého v našich rodinách: manželé a manželky nejprve chrání jeden druhého a poté, jako rodiče, též své děti, ty pak zase v daný čas ochraňují své rodiče. Znamená to budovat upřímná přátelství, v nichž se navzájem chráníme s důvěrou, úctou a laskavostí. Všechno bylo koneckonců svěřeno do naší ochrany a každý z nás je za to odpovědný. **Bud' me ochránci Božích darů!**

Kdykoli totiž lidé této své odpovědnosti nedostojí, kdykoli nevěnujeme dostatečnou péči stvoření ani svým bratřím a sestrám, otevírá se prostor ke zkáze a srdce se zatvrzují. V každém dějinném období se bohužel najdou „Herodové“, jež osnují smrt, přinášejí zkázu a hyzdí tvář lidstva.

Nikdy nezapomínejme na to, že skutečná moc spočívá ve službě a že také papež, má-li uplatňovat svou moc, musí o to více vstupovat do služby, jež svého zářivého vrcholu dosáhla na kříži. Musí se nechat inspirovat pokornou, konkrétní a věrnou službou svatého Josefa a podobně jako on otevírat svou náruč, aby v ní chránil všechnen Boží lid a s něžnou láskou objímal celé lidstvo, zvláště lidi nejchudší, nejslabší a nejméně významné, všechny ty, které zmiňuje Matouš v úryvku o posledním soudu lásky: hladové, žíznivé, cizince, nahé, nemocné i vězně (srov. Mt 25,31-46). **Chránit umí jen ten, kdo slouží s láskou!**

O Vánocích 2013 téma něhy papež dále rozvinul: „Vánoce jsou pro mě především útěchou a setkáním s Bohem, který hledá svůj lid. Bůh, který se s námi setkává, nám říká dvě věci. První je: Mějte naději. Bůh vždy otevírá dveře, nikdy je nezavírá. Je tatínkem, který nám otevírá dveře. Druhé je: Nebojte se něhy ... Když křesťané zapomenou na naději a něhu, stávají se chladnou církví, která se spojuje s ideologiemi a světskými postoji. Oproti tomu Boží prostota nám říká: jdi dál, já jsem Otec, který tě objímá. Mám strach, když křesťané ztratí naději a schopnost druhého obejmout a pohládit. Možná proto, když se dívám do budoucnosti, mluvím tak často o dětech a starých lidech, tedy o těch nejbezbrannějších.

A v roce 2016 pokračoval: „Něha! Pán nás miluje něžně. Zná nádherné umění pohládit – v tom spočívá Boží láskyplnost. Nemiluje nás slovy. Přistupuje k nám a s něhou nám dává svou lásku. Blízkost a něžnost! Právě tak miluje Pán, který se k nám láskyplně přibližuje a dává nám všechnu svou lásku i v těch nejmenších věcech. Právě blízkost a něžnost nám ukazují sílu Boží lásky. Cítíme-li se silnými, nikdy nezakusíme Pánovu něhu, Pánovo tak krásné pohlazení. „Neboj se, já jsem s tebou, беру tě za ruku...“ Těmito slovy nám Pán umožňuje chápat onu tajemnou lásku, kterou k nám chová.

Osobnost: P. František Pospíšil, salesián, kněz

Během podzimu nás opustili 2 kněží, jejichž život byl nějakým způsobem spjat s Teplicemi (a tím trochu i s Jeníkovem). V neděli 18. října 2020 zemřel ve věku 90 let salesián P. František Pospíšil.

P. František Pospíšil se narodil 18. července 1930 v Paloníně v okrese Šumperk ve farnosti Loštice. Rodiče měli malé zemědělství a dokázali zajistit celou rodinu, která měla šest dětí. Po vojně v roce 1953 začal František ilegálně studovat při zaměstnání teologii. Z počátku to nebylo snadné, neboť neměl potřebnou literaturu a obtížný byl i kontakt pro konzultace s profesory, kteří takřka všichni procházeli vězením pro tzv. protistátní činnost, špionážní činnost pro Vatikán apod. Také František byl několikrát vyslýchán a pokoušeli se jej získat pro spolupráci s StB, což jasně odmítl, i když tlak byl značný. V této nelehké době zatýkání spolubratrů složil věčné sliby, a to 24. května 1958. Podjáhenství, jáhenství a kněžské svěcení mu udělil

tajně Štěpán kardinál Trochta v Praze v holešovickém bytě v Malířské ulici 4. listopadu 1962. Z jeho strany to byl velmi odvážný postoj, poněvadž riskoval opětovné věznění ze strany státní bezpečnosti. Své kněžství mohl P. František veřejně odtajnit až v rámci Pražského jara 1968, kdy měl také pro rodinu soukromou primici na Bouzově. Po desetileté službě od 3. května 1963, kdy odešel z Pragovky, aby získal lepší podmínky pro další studium teologie, nastoupil u vodohospodářské správy - čistírna odpadních vod, kde skončil po třech letech v roce 1966. V letech 1966–1969 pracoval v Mototechně na krajské správě. Roku 1969 byl P. František požádán na základě přání biskupa Štěpána Trochty, aby šel pracovat na přesunu děkanského kostela Panny Marie v Mostě. Chtěl zde mít někoho, kdo by mu umožňoval pravdivé hodnocení průběhu probíhajících prací na přesunu kostela. Ke konci roku 1974 na přání představených (provinciála P. Míši) ukončil P. František práci v Mostě a měl jít podle slibů pražského biskupství někam do duchovní správy. Ovšem tato skutečnost nebyla realizována odmítnutím souhlasu církevního tajemníka. I když se snažilo v dalších letech pražské i litoměřické biskupství pro P. Františka státní souhlas získat, nikdy se to nepodařilo. Jemu osobně to nevadilo, poněvadž mohl mnoha lidem posloužit po duchovní stránce ve svém volném čase po zaměstnání, přestože to neslo určité riziko. Namísto oficiálního kněžského poslání přijal práci zástupce vedoucího skladu u Metrostavu. Pracovní poměr ukončil 31. července 1990, kdy odešel do důchodu. Od roku 1993 působil v Teplicích a v teplickém vikariátu byl okrskovým vikářem. V roce 2015 se z Teplic přesunul na odpočinek k sestřám boromejkám do Moravských Budějovic, kde také zemřel. Představená moravskobudějovických boromejek, sestra Vincenta, nedávno prozradila, co se mezi sestrami v Moravských Budějovicích v roce 2015 říkalo: „Příchodem otce Františka přišlo do našeho domu milosrdenství.“ Otec František totiž jako vždy zapůsobil svou nenápadností. Když bylo jednoho dne po mši svaté a lidé z domova čekali na svých vozíčkách na rozvoz na pokoje, František nelenil a začal ochotně lidi na pokoje rozvážet. Když to viděli druzí, tak se nechtěli zahanbit a rozváželi také.

Osobnost: P. Benno Beneš salesián, kněz

V úterý 1. prosince odešel další salesián, který byl s naším krajem hluboce spojen. Narodil se 19. dubna 1938 v nedalekém Oseku. Už od dětství toužil být knězem.

Skončením války 1945 bylo místní obyvatelstvo včetně příbuzenstva, přátel a též oseckých cisterciáků i boromejek postiženo odsunem. Zpřetrhané vztahy, cizí přicházející osídlenci a především nastupující politické rudé poměry vytvořily situaci, jež byla pro místní neodsunuté obyvatele svízelná. Naštěstí se příchodem českých salesiánů v roce 1946 do opuštěného oseckého kláštera a jejich blahodárného působení dostalo Bennovi nových podnětů k naplnění jeho životního snu. Jenomže události padesátých let znovu zpřetrhaly vazby, tentokrát se salesiány. Ty se opět obnovily až po několika letech, ovšem jenom ve skrytosti. Tím se začíná uskutečňovat jeho životní touha.

V roce 1970 skládá Benno do rukou provinciála Františka Míši věčné sliby. Za dva roky mu uděluje poznaňský arcibiskup Antonín Baraniak SDB tajně kněžské svěcení. Začátkem roku 1973 je Benno jmenován členem provinciální rady a vikářem provinciála inkognito. Současně mu byla svěřena péče o propojování a začlenění přicházejících mladých spolubratrů do kongregace.

Po listopadu 1989 Benno ihned ukončuje pracovní poměr ve výzkumném ústavu a vstupuje do společenského života v nové polistopadové svobodné éře. Stál při obnově salesiánských komunit, při zakládání či obnovování mnohých salesiánských děl v naší vlasti i při převzetí misie v Bulharsku. V roce 1993 je jmenován na dobu 6 let provinciálem Salesiánské provincie Praha. Po skončení mandátu odchází do komunity při Sociálněpedagogické a teologické škole Jabok v Praze jako duchovní průvodce. Současně se stává delegátem pro misie až do roku 2007. V letech 2003–2012 působil jako ředitel sedmičlenné komunity v Teplicích. Zároveň byl zaměstnán Biskupstvím litoměřickým jako výpomocný duchovní v diecézi až do roku 2017. V té době vypomáhal na požádání i v sousední diecézi Dresden–Meissen a taktéž přijímal pozvání na oficiální setkávání s bývalými odsunutými obyvateli Sudet. V důsledku angažovanosti na mezinárodní úrovni byla v roce 2015 Bennovi předána „Zlatá holubice míru“, prestižní světová cena za zásluhy o porozumění mezi národy. Po utrpeném úrazu 2016 a pěti operacích byl opět aktivní, ovšem v mezích jeho zdravotních možností.

Poslední léta svého života strávil v Domově sv. Karla Boromejského v Praze-Řepích, kde se o něj s příkladnou péčí a láskou staraly sestry boromejky i ostatní personál. Za tuto péči byl Benno velmi vděčný a často na ni poukazoval. Během tohoto pobytu Benno stále udržoval aktivní osobní a telefonický kontakt se spolubratry i mnoha známými.

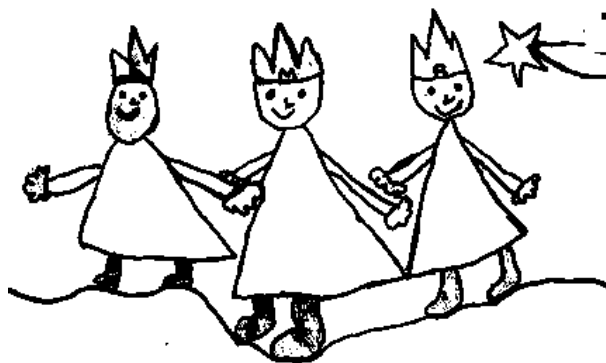
Tento svět opustil dne 1. prosince 2020 klidný a odevzdaný do Pánových rukou. Byl mužem hluboké víry a srdečných vztahů.

Výtvarná soutěž: Nakresli tři krále, jak jsi s nimi u Ježíška v betlémě

FATYM Vranov nad Dyjí ve spolupráci s Oblastní charitou Znojmo, po roce opět vyhláší výtvarnou soutěž: Nakresli tři krále, s podtitulem jak jsi s nimi u Ježíška v betlémě. Možná, že už jsi mnohokrát kreslil/a tři krále, kteří se přišli poklonit narozenému Ježíškovi do stáje v Betlémě. Počet mudrců není přesně znám. Pouze podle počtu darů odhadujeme, že byli tři. Co bys chtěl/a dát Ježíškovi TY? Nakresli, jak jsi spolu s nimi u Ježíška a dar, který mu neseš!

Soutěž je připravena pro následující kategorie:

- kategorie MŠ (3 - 6 let)
- I. kategorie (1. - 3. třída)
- II. kategorie (4. - 6. třída)
- III. kategorie (7. - 9. třída)
- IV. kategorie (střední školy)

Podmínky:

- SPLNIT ZADANÉ TÉMA – tedy nakreslit tři krále u Ježíška, sebe a dar!
- kreslí jednotlivci (každý pouze jeden obrázek); skupinové práce POUZE pro kategorie MŠ
- formát: max. A3
- technika: libovolná

Výtvarné práce zašlete nebo dodejte nejpozději do 17. ledna 2021 na adresu:

Římskokatolická farnost, Náměstí 20, Vranov nad Dyjí 671 03 nebo můžete po domluvě zanést na faru do Jeníkova (Jeníkov 1), kontakt: 739 723 444. Tři vítězné výtvarné práce z každé věkové kategorie budou ohodnoceny věcnými cenami a zveřejněny na stránkách www.fatym.com. Práce se nebudou vracet. Zezadu napište čitelně: jméno a příjmení, třídu, adresu školy.

Vyrábění adventních věnců

Díky Bohu jsme i letos mohli na faře společně vyrábět adventní věnce a jiné vánoční ozdoby. Vznikly opravdu výjimečně krásné výrobky. Přitom jsme si společně popovídali, vypili čaj a daly si bábovku. O vyrábění a předvánoční atmosféře píše jedna z účastnic, která od mala navštěvuje faru.

„Když jsem přišla na faru do Jeníkova, tak už začala ta adventní atmosféra a já nevěděla ze začátku, jestli mám jít hned vyrábět, anebo si užívat vánoční atmosféry. Tak jsem si nakonec vyrobila věnec, ale zapoměla jsem ho na faře, protože jsem pospíchala na autobus do Lahoště a Eliška s Irčou mi ho pak donesly.“

Perla

Uvítací řeč pro otce biskupa Mons. Jana Baxanta v Jeníkově

Na začátku října navštívil farnost Jeníkov v rámci moravské automobilové pouti litoměřický biskup Jan Baxant. Na začátku mše svaté, zazněly verše, kterými byl přivítán, možná budou někoho inspirovat:

V Jeníkově biskup Jan,
ať je skvěle uvítán.
Že jste přijel, to je milé,
pro nás jsou to vzácné chvíle.
Děkujeme za Váš čas,
že jste přišel mezi nás.
Tato farnost mrtvá byla,
ze sna se však probudila.
Dost se tady změnilo,
trochu to tu ožilo.
Moraváci přijíždějí
i domácí pomoc chtějí.
Společně zde pracujeme,
dětem se dost věnujeme.
K modlitbě se setkáváme,
v Ježíši svůj příklad máme.
Matku Boží tady ctíme,
Moravskou pouť dnes slavíme.
Otče Jene, v Jeníkově,
prožijte si vše suprově.
To Vám jménem dalších přeji
- slyšíte je, jak se smějí.
Tak tedy - Vítejte.

Ohlédnutí za žehnáním kapličky v zaniklé obci Staré Verneřice

V sobotu 3. října v rámci moravské automobilové pouti do Jeníkova k Panny Marii - Matce Důvěry, požehnal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant na území zaniklé obce Staré Verneřice kapličku, kterou zasvětil Panně Marii Verneřické.

Na místě, kde by to nikdo nečekal... "září kaplička jako slunce," zmínil otec biskup Jan. Je jedinou památkou na zaniklou obec. U kapličky se mimo jiné sešli také pamětníci, kteří pamatují zaniklou obec a zavzpomínali na kapličku, která hrála v životě obce důležitou roli. Zaniklá obec Staré Verneřice patřila do farnosti Jeníkov. Po požehnání vstoupilo pět nových nadšenců do klubu přátel Jeníkova. Bohu díky za kapličku. Velké díky také všem dárcům a dalším, kteří se zasloužili o její obnovu a také přinesli jakoukoli oběť, která přispěla k tomuto slavnostnímu dni a tedy k Boží cti a slávě.

28. 12. ve 14 hodin bude v kostele mše svatá a
po ní cca v 15h setkání u betléma.

Modlitba ve skrytosti podle trapistického mnicha Thomase Kithinga

Článek o modlitbě ve skrytosti byl uveřejněn v čísle dominikánské teologické revue *Salve*. Přečetl jsem jej několikrát a pokusil jsem se o stručnější výtah pro náš Zpravodaj. Rád bych upozornil na to, že jsem se snažil pochopit a porozumět, ale ne vždy se mi to úplně podařilo. Píši tedy o něčem, čemu sám úplně nerozumím a s čím sám mám jen malou zkušenost. Přesto se po duchovní cestě, kterou bratr Tomáš vytyčuje, snažím trochu kráčet. Pokud byste něčemu v mém psaní nerozuměli, ať vás to příliš neleká. Třeba bude jednou příležitost si o tom popovídat.

Bratr Tomáš vychází z Ježíšova výroku „*Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře, a modli se k svému Abba, který zůstává skryt; a tvůj Abba, který vidí, co je ukryto, to odplatí.*“ (Mt 6,6)

Nejprve vysvětluje pojem Abba – tatínek – nové jméno, které dává Bohu Ježíš. Převládalo přesvědčení, že Bůh je transcendentní, nedostupný, vzdálený – přísný a spravedlivý soudce. Oslovením Abba Ježíš zjevuje, že Bůh je zároveň nekonečně milosrdný, laskavý a blízký. Tedy tím základním postojem, který nám Ježíš doporučuje pro naši modlitbu ve skrytosti, je uvědomění, že Bůh je Abba: blízký, účastný, jemný, milující, sklánějící se. Žasneme nad tím, jak se v Bohu podivuhodně snoubí jeho

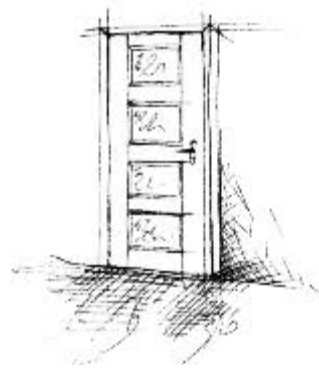
nekonečná transcendence (přesažnost) s jeho nekonečnou imanencí (blízká přítomnost).

Když ty se modlíš... V předchozím hovoří Ježíš o těch, kteří se modlí na rozích ulic, aby ukazovali druhým, že se modlí. Jde jim tedy v jejich modlitbě o ně samotné. Ježíš radí, že to máme dělat jinak: modlitba je na prvním místě vztah s přítelem a ten potřebuje intimitu. Jen tenkrát nás povede k poznání Boha. Bratr Tomáš dokonce píše: „Když se chceš ve své praxi posunout za znamení, zázraky, údiv a duchovní útěchy, zkus tohle.“ Rozumím tomu takto: „Existuje víc než „vyslyšení“ modlitby a to víc je poznání Boha a sjednocení se s ním. K tomuto je dobře v modlitbě směřovat.“

Vejdi do svého pokojíku ... Alespoň z počátku, než člověk získá určitý návyk, je nutné pro svou modlitbu vyhledat tiché místo: buď ve svém domě nebo zajít do přírody nebo do kostela. Dále však bratr Tomáš rozlišuje vnější ticho a vnitřní ticho a vysvětluje, že ten pokojík se nachází v našem nitru. Vejít do svého pokojíku znamená odpoutat se od běžné psychologické pozornosti vůči každodennímu životu s jeho zmatkem, hlukem, obavami a množstvím komentářů, které nám probíhají neustále hlavou o lidech a událostech, a emocionálních reakcí na ně. Bratr Tomáš mluví o tyranii přehnané identifikace s tím, co se děje na povrchu našeho vědomí, která nám brání zakusit intuitivní úroveň, která svou vlastní přirozeností tíhne k tomu, být mnohem pokojnější, klidnější a otevřenější přítomnosti a vedení Boha přebývajícího v nás. Kdykoli se přehnaně identifikujeme, odcizujeme se jaksí sami sobě. Intuitivní úroveň svou povahou

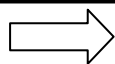
táhne k tichu. Je blíže nejvnitřnějšímu středu našeho bytí, jež je pravým Já, a Trojici, zdroji našeho bytí na každé úrovni tělesné, duchovní i duševní.

Zavři za sebou dveře ... Odpoutat se od debaty, kterou sami se sebou stále vedeme a v níž hodnotíme a komentujeme a soudíme věci, lidi a události okolo nás, není vůbec jednoduché! Naše myšlenky nás budou stále pronásledovat a budou stále klepat na dveře našeho pokojíku. Zavřené dveře však znamenají naše rozhodnutí nevěnovat jim pozornost. Kdykoli se během modlitby objeví zvláštní myšlenka, která nás bude chtít zaměstnat, znovu potvrdíme svůj původní záměr zavřít za sebou dveře, a to tím, že se co nejkliidněji vrátíme ke svatému symbolu nebo svatému slovu. Zde bych uvedl příklad, jak těmto slovům rozumím. Při nedávné mši jsem připomenul slova liturgie: Byls poslán uzdravovat duše, Pane, smiluj se nad námi. Při adoraci, která byla po mši svaté se mi spontánně v mysli objevila slova „odpouštíš, léčíš, vléváš sílu, Ježíši, Lásko vtělená“. Jsou z písně 728. Tato slova se mi po celou adoraci stala „svatým symbolem“. Pokojně jsem je v modlitbě opakoval v souvislosti s dechem a stále se k nim vracel a nechával je sestupovat stále hlouběji do svého nitra.

Modli se ke svému Abba ve skrytosti ... Ježíšův výrok nás vede ke stále větší úrovni vnitřního ticha. Nejprve se odpoutáme od vnějších podnětů. Potom se vzdáme vnitřního rozhovoru se sebou samými. Nakonec vstoupíme do tichosti modlitby ve skrytu: ztichnutí sebe sama. Sv. Antonín říká: „Dokonalá modlitba nespočívá v tom, že víš, že se modlíš...“ Jde o to, jak jen je to možné, zřici se veškerého sebevnímání. Chceme-li se přiblížit Bohu, který je ve skrytosti, musíme vstoupit do stejného druhu skrytosti. Tak nám vnitřní pokojík dopřává příležitost odpočinout si od sebe samých. Nic není tak uvolňující jako toto. *(pokračování příště)*

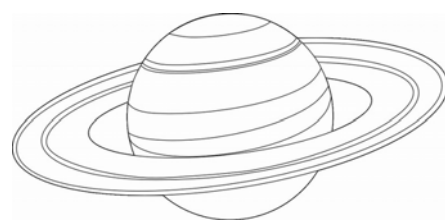
Připravil P. Jindřich Čoupek

Zajímavost

Betlémská hvězda znovu na obloze

Astronomové nás upozorňují na tzv. konjunkci planet Jupitera a Saturna, ke které dojde ve dnech 21. a 22.12. tohoto roku. Úkaz bude pozorovatelný od 16:30 do 18:30 nad jihozápadním obzorem. Obě obří plynné planety je možné pozorovat už nyní: jeví se jako dva výrazné zářící body, které se den po dni k sobě přibližují. Jupiter je ten jasnější. Něco podobného se naposledy událo v roce 1623. Tehdy se ale nacházely poblíž Slunce, takže zmizely v jeho záři a nikdo je nemohl sledovat. Za opravdu snadno pozorovatelnou a velmi těsnou konjunkcí Jupiteru se Saturnem se tak musíme vypravit celých 794 let zpátky, do roku 1226! To je pro zajímavost rok, kdy bylo založeno město Znojmo!

Mnozí odborníci se domnívají, že podobné setkání Jupiteru a Saturnu v roce 7 před naším letopočtem bylo tehdejšími astrology považováno za zjevení oznamující příchod Spasitele, tedy za tzv. **Betlémskou hvězdu**. Nenechte si tuto nebeskou podívanou ujít! Mimo jiné i proto, že další podobně blízké přiblížení těchto planet nastane až v březnu 2080!

Připravil P. Jindřich Čoupek

8. listopadu uběhlo 400 roků od bitvy na Bílé hoře. K tomuto výročí se sešli zástupci katolické církve spolu se zástupci nekatolických církví, aby se společně pomodlili nešpory za odpuštění vin a usmíření. Při modlitbě si připomněli minulé zranění a prosili Boha za naději pro společnou cestu v budoucnu. Na závěr byl odhalen Kříž smíření.

Co předcházelo bitvě na Bílé hoře roku 1620? Touto bitvou vyústily dlouhodobé spory mezi panovníkem a politickou elitou, kterou tvořili tzv. stavové, to jest vyšší a nižší šlechta (pánové a rytíři) a měšťané královských měst. Šlo o kompetence k výkonu moci ve státě. Panovníci Habsburské monarchie stále naráželi na moc šlechticů, s nimiž se vždycky museli domluvit. Od poloviny 16. století se přidalo k těmto sporům i téma náboženské svobody, tedy volby vyznání, které pokládali stavové za jedno ze svých práv. Toto právo bylo potvrzeno i tzv. Rudolfovým majestátem z roku 1609, který však byl novým panovníkem zpochybňován a nedodržován. Vyhrocením sporu došlo k defenestraci, kdy 22.5.1618 stavové vyhodili z okna dva císařské úředníky Slavatu a Bořitu. Defenestrace znamenala úplný rozchod s habsburskou vládou. Stavové zvolili českým králem Fridricha Falckého (tzv. zimní král).

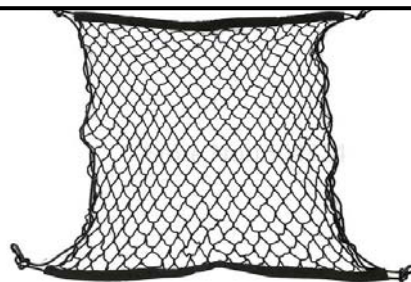
Císař Matyáš byl zaskočen a nevěděl, jak má dále postupovat. Rozhodl se nakonec pro razantní odvetu, která měla zamezit rozšíření rebelie. V průběhu léta postoupily císařské jednotky jižními Čechami, občas se potkaly s některými částmi stavovského vojska, až se nakonec dostaly k Praze. Na začátku listopadu už se normálně neválčilo, protože byl pro obě strany nesmysl bojovat za nepříznivých klimatických podmínek. Nebyl jistý výsledek boje, ani co tento střet vlastně bude znamenat pro vítěze. Nakonec průběh samotné bitvy byl nečekaný. Neuběhly ani dvě hodiny a bylo po bitvě.

Po bitvě na Bílé hoře dochází k násilné rekatolizaci. Kdo z představitelů stavovského státu neutekl za hranice, s tím se vítězný král Ferdinand II. Habsburský rázně vypořádal. Již za necelý rok později bylo na Staroměstském náměstí popraveno 27 pánů a vůdců stavovského povstání. Toto jsou stinné stránky tehdejší doby. Jako každá mince má dvě strany, tak i v následující době pobělohorské se mnohé podařilo. Díky vítězství nad povstálými stavy se do země navraceli jezuité. Katolické náboženství se znovu stává většinovým a spolu s ním přichází po válce kulturní obroda ve formě baroka, které zacelilo mnohé rány způsobené dlouhou válkou. Události Bílé hory rozdělily společnost, ale není vůbec jisté, jestli by se nám v případě opačného vítězství vedlo lépe. Zmíněné události zasely do společnosti mnoho zloby. A ta se nikdy neodstraní, dokud nedojde ke vzájemnému odpuštění.

Kříž, který byl na Bílé hoře postaven, má za cíl vést všechny zneprátené strany ke smíření. Tento tři a půl metru vysoký kříž, jehož autorem je německý benediktin Abraham Fischer, sestává ze dvou zrezivělých křížů, které představují znesvářené strany: minulost a bolest. Třetí rameno je čisté a modré a odkazuje na vzájemné smíření. To nikdy není jen lidským úsilím, ale zároveň i dílem Božím. *P. Marek C.*

Znáte weby FATYMu?

Většina čtenářů našeho Zpravodaje je na internetu jako doma. Přesto však se setkáváme s těmi, kteří jsou překvapeni informací o existenci internetových stránek, které fungují díky našim farnostem. Jejich celá řada. Mezi nejznámější patří naše internetová televize, která běží už od roku 2005 www.tv-mis.cz. Najdete na ní stovky hodin různých záznamů, přednášek, koncertů, promluv. Někteří už si zvykli, že si jednotlivé pořady stahují např. do MP3 a poslouchají si je třeba při jízdě autem nebo při žehlení.

Asi nejnavštěvovanější jsou stránky našich farních týmů: www.fatym.com. Některé možná překvapí, že na žebříčku návštěvnosti jsou v oblasti křesťanských internetových stránkách v naší zemi již několik let v první desítce nejnavštěvovanějších. Dokonce před stránkami různých biskupství apod. Denně tam přichází několik tisíc návštěvníků. Další naše stránky sice už nemají tak velkou návštěvnost, ale i na nich je patrný každodenní zájem. Patří sem např.: www.milujte.se, kde jsou k dispozici ke stažení kompletně všechna vyšlá čísla časopisu MS!, který má redakci na faře ve Vranově. Z dalších stojí za zmínku Společenství čistých srdcí www.spolcs.cz, zde podobně jako na www.jenikov.net najdete řadu inspirujících myšlenek pro každodenní duchovní život. Mnozí jsou překvapeni, když objeví naši internetovou knihovnu na adrese: www.fatym.com/taf/knihy. K těmto internetovým stránkám můžeme připočítat stránky některých jednotlivých farností např.: jenikov.net/farnost nebo poute.eu/lobendava. Na těchto stránkách najdete ještě odkazy na některé další internetové aktivity např. **JukeBox**, **TémaBox** a další.

P. Marek Dunda

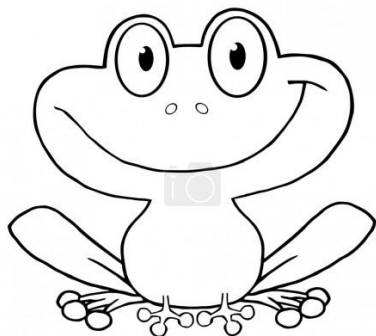
Sv. Mikuláš navštívil jeníkovskou farnost

I tento rok se vydal sv. Mikuláš na obchůzku do Jeníkova, Lahoště, Hudcova a Oldřichova. Všude našel hodné děti, které podaroval malým sladkým balíčkem. Pomáhal mu andílek, který nosil a rozdával balíčky, každé dítě také dostalo posvěcený přívěšek s Pannou Marií. Čertů je všude kolem dost, tak ho sv. Mikuláš s sebou nebral. Mikuláš i anděl nejprve navštívili Hudcov, kde pozdravili děti na ulici a navštívili jednu rodinu. V Lahošti na ně pak čekal zástup dětí i rodičů, přidal se dokonce i čert (ale jen na chvíli). Pak již za tmy dorazili do Oldřichova a jejich poslední zastávka byla v kostele v Jeníkově.

Všem pomocníkům mockrát děkujeme za ochotu pomoci.

s. k. Eliška

Dobrá nálada nevyřeší všechny tvoje problémy, ale naštvě tolik lidí, že stojí za to si ji udržet.

Dva kluci si povídají cestou z kostela: „Co myslíš, jak je to s tím ďáblem, o kterém kněz mluvil?“ „Víš, jak to bylo s Ježíšem a Mikulášem - určitě to zase bude táta.“

Letošní Vánoce budou o ničem. Počítám s trapnou výmlouvou, že Ježíšek dostal covidu.

Byly Vánoce a soudce byl v příjemné náladě. Zeptal se tedy předvedeného muže: „Za co jste tady?“ „Za předčasné vánoční nákupy.“ „To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“ „Dvě hodiny před začátkem otevírací doby.“

Milý Ježíšku, celý rok jsem byla hodná. Dobře, tak skoro celý rok. No tak, půl roku. Fajn, tak si něco koupím sama.

Milý Ježíšku, k Vánocům bych chtěla tučné bankovní konto a štíhlé tělo. Prosím, nepoplet' to jako vloni.

Dvě ženy se baví nad kávou: „Včera jsem vzala muže na Vánoční trhy,“ nadhodí jedna. Druhou to zaujme: „Nepovídej, a chtěl ho někdo koupit?“

**Dávej, ale nenech se využívat.
Miluj, ale nedovol, aby tvé srdce bylo zneužíváno. Důvěřuj, ale
nebuď naivní.**

Naslouchej ostatním a neztrat' svou víru!

Jeden muž říká druhému: „Moje manželka má zvláštní skříň: kdykoli do ní chce něco dát, tak není kam. A kdykoli z ní chce něco vzít, tak není co.“

Když tak občas jdu večer o Vánocích po ulici, tak přemýšlím, jestli slavíme zrození Ježíše nebo Českých energetických závodů.

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v prosinci 2020 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v dubnu 2021. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat'!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300